



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Р 249/2024**  
**23.10.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у поступку извршног повериоца Републике Србије - Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, против извршног дужника АА из ..., чији је привремени заступник Стефан Јанковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби извршног дужника изјављеној против решења о извршењу Другог основног суда у Београду ИИ 417/23 од 09.02.2023. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Виши суд у Панчеву за одлучивање о жалби извршног дужника изјављеној против решења о извршењу Другог основног суда у Београду ИИ 417/23 од 09.02.2023. године.

### **Образложење**

Виши суд у Београду је уз допис ГжИ 3658/24 од 26.09.2024. године Врховном суду доставио предмет Другог основног суда у Београду ИИ 417/23 уз захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби извршног дужника изјављеној против решења о извршењу Другог основног суда у Београду ИИ 417/23 од 09.02.2023. године.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Ставом 8. истог члана је прописано да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Имајући у виду да је решењем Другог основног суда у Београду ИИ 417/23 од 09.02.2023. године, против кога је извршни дужник изјавио жалбу, одлучено о предлогу за извршење извршног повериоца Републике Србије – Вишег суда у Београду, који је стварно и месно надлежан да одлучује о жалби извршног дужника, по оцени Врховног суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија  
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**